

Art. 32. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Przemysłu i Handlu:

Antoni Olszewski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

286.

U S T A W A

z dnia 29 maja 1920 roku

o tymczasowych emeryturach wojskowych.

Art. 1. Wojskowi, którzy na mocy norm emerytalnych b. państw zaborczych nabyli prawa do stałej emerytury przed wstąpieniem do wojska polskiego i którzy z wojska polskiego zostaną przeniesieni w stały stan spoczynku—otrzymują tymczasowe pobory emerytalne według art. 2 niniejszej ustawy:

- 1) o ile przesłużyli conajmniej 6 miesięcy w wojsku polskim lub
- 2) o ile przyczyną ich przeniesienia w stały stan spoczynku jest niezdolność do służby wojskowej, spowodowana służbą w wojsku polskim bez względu na czas tej służby.

Art. 2. Wysokość wymienionych w art. 1 poborów emerytalnych wynosi 60% od sumy, obliczonej według następujących zasad:

- a) czas służby w armjach b. państw zaborczych oblicza się według przepisów odnośnych państw, obowiązujących w Niemczech i Austro-Węgrzech przed 1 listopada 1918 r. a w Rosji — przed 1 listopada 1917 r.;
- b) za obliczony w myśl ustępu a) okres 10 lat służby wojskowej liczy się oficerom i równorzędnym 40%, za każdy następny rok służby 2,4% sumy wszystkich poborów w służbie czynnej, przywiązanych do ostatnio posiadanego rzeczywistego stopnia bez dodatków polowych, funkcyjnych i reprezentacyjnych, podoficerom zaś zawodowym—ostatnio posiadanego żołdu, powiększonego o ryczałt za świadczenia w naturze, licząc w to zaprowiantowanie umundurowanie i zakwaterowanie.

Wysokość tymczasowych poborów emerytalnych w każdym poszczególnym wypadku ustala Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Różnica, powstać mogąca pomiędzy wymiarem tymczasowych poborów emerytalnych, w myśl niniejszej ustawy, a normami przyszłego

ustawowego zaopatrzenia wojskowych, będzie każdemu emerytowanemu lub jego rodzinie wypłacana za cały czas od chwili przeniesienia go w stały stan spoczynku.

Art. 4. Prawo poboru emerytury ustaje na czas pobytu emerytowanego za granicami Państwa Polskiego bez zezwolenia władzy wojskowej.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

W. Grabski

287.

U S T A W A

z dnia 4 czerwca 1920 r.

w przedmiocie udziału Skarbu Państwa w Spółce Akcyjnej Zakładu Wodno-Elektrycznego Szczawnica-Jazowsko.

Art. 1. Upoważnia się Ministerstwo Skarbu do wzięcia udziału imieniem Skarbu Państwa w Spółce Akcyjnej Zakładu Wodno-Elektrycznego Szczawnica-Jazowsko w wysokości 51% (pięćdziesiąt jeden procent) kapitału akcyjnego.

Art. 2. Zakład ten, składający się z centrali wodno-elektrycznej i sieci rozdzielczej, będzie wykonany wedle już zatwierdzonych urzędownie projektów. Zmiany projektów może powołać do tego władza zatwierdzić na wniosek Spółki za zgodą Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rządowi zastrzega się prawo kontroli budowy i prowadzenia ruchu.

Art. 4. Spółce Akcyjnej Zakładu Wodno-Elektrycznego Szczawnica-Jazowsko przyznaje się prawo wyłączenia nieruchomości, dozwolone w § 365 powsz. księgi austr. ustaw cyw. w tej rozciągłości, w jakiej okaże się niezbędnem do wybudowania i utrzymania ruchu zakładu wodno-elektrycznego w jego urządzeniach wodnych i elektrycznych, łącznie z urządzeniami do piętrzenia wody, jej ujęcia i przeprowadzenia, zabezpieczenia kanału roboczego i rurociągu ciśnienia, doprowadzenia wody do silników